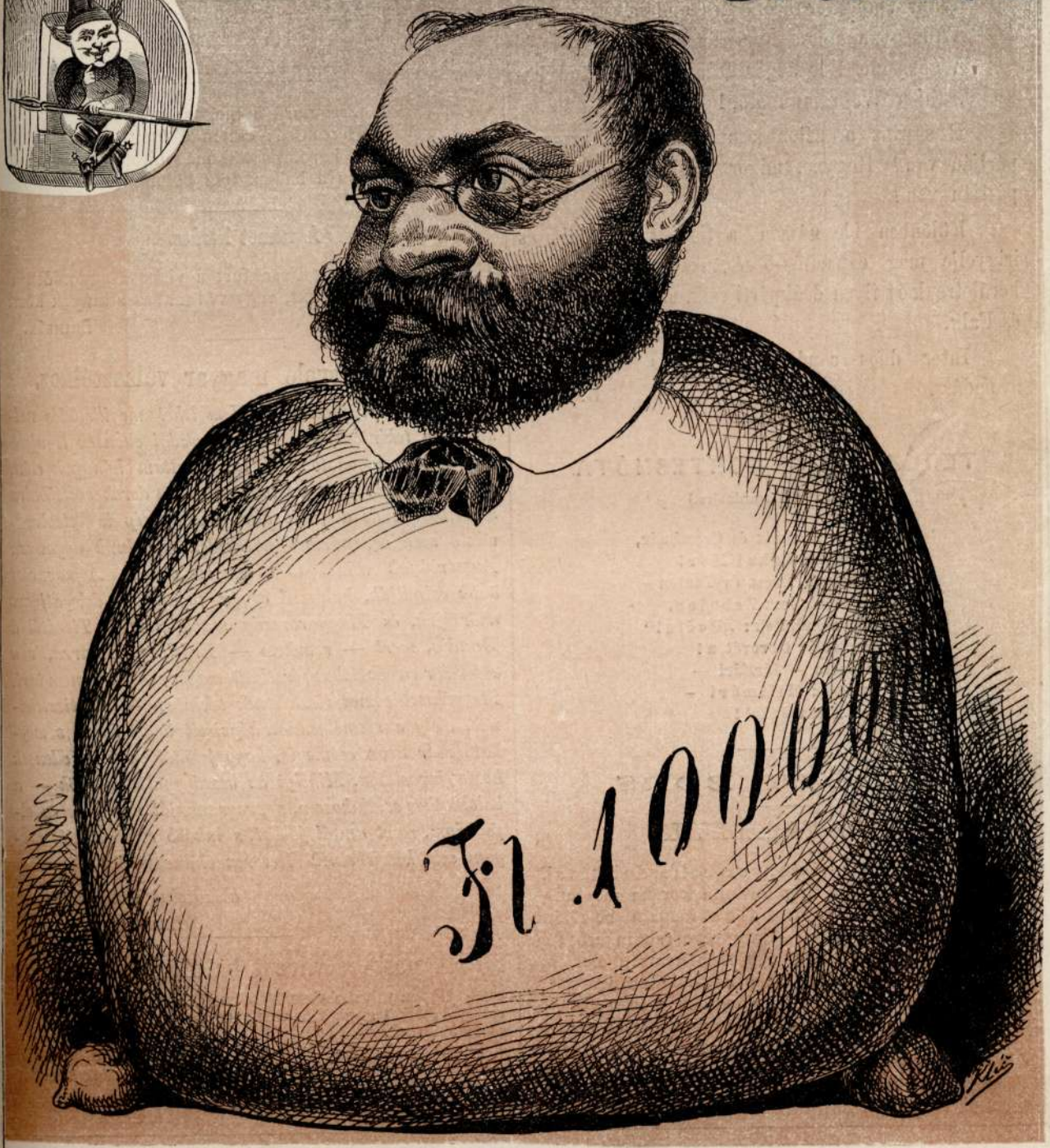

BORSSZEM JANKÓ

Előfizethetni a Deutsch-féle könyvnyomda és kiadói-részvénytársaságnál Pest, Dorottya-utca 11. sz. a.

Előfizetési díj: Egész évre 6 ft.— Félévre 3 ft.— Negyedévre 1 ft 50 kr.

Szerkesztői szállás: 2 sas-utca 24. sz.

HIRESEK ARCZKÉPCSARNOKA.

XLVII. Wahrmann Mór.

Éljen Wahrmann Mór, lipótvárosi képviselő — jelölt!

Wahrmann Mór becsületes ember.

Wahrmann Mór kitünő kereskedő.

Wahrmann Mór a journalistikáról is tud beszélni. Éljen Wahrmann Mór!

E szerint a „Borsszem Jankó“ Wahrmann pártján van? Hogyne, mikor Wahrmann a Deák pártján van?

Különben ide nézzen a tisztelt baloldal, és irigyelje meg kapacitás-bőségünket, mikor egy kerületre két ilyen deákpárti esik, mint Wahrmann és Falk.

Inter duos candidantes tertius gaudet — nyomdász. B. J.

TERÉZVÁROSI KORTESNÓTA.

(Baloldalgók számára.)

Reszkess Byzantz és Czeezimór,
Képviselőnk Jókai Mór!
Erős helyek Brest és Toulon —
Képviselőnk lesz Zebulon.
H'jába mondjátok: „Poéta!“
Mebuktatja Gorovét a!
Nem poéta — lárifári —
Iparos ő: Milimári —
Éljen Jókai!

TÖRÖTT BORS.

Ex Libro Tristium XLVIII.

Elhagytam honom a viszonyok balfordulatával,
S vártam-vártam, a mig fordul a koczka megint.
Fordult jobbra, de én a balba magam belelélem,
Régi rögeszmém nőtt — mig veve rajtam erőt;
S ez becsebbé lett, mint egy szép nemzeti élet,
Mert a bosszu-remény cseppjeit önti belém.
Semmisülést félnem ragyogó ábrándok ölében:
Rémlétesen borzaszt — csak nagyok érzik azt.
Igy martyrkoszorút hordok, s lelkemben a boszút.
Pusztulj hát olajág — nekem a béke halál.

Bal dicsőség.

Jobb, gyözzön pokol és egyenetlenség mi felettünk,
Mintsem józan eszünk! Nagyszerű így, ha — veszünk!

Máj-politika.

A „Magyar Ujság“-nak meg-megnő sokszor a mája,
Máskor megdugul, — és ettől függ — politikája.

Hatszázestendő.

„Szomorú a magyar nóta
Háromszáz esztendő óta“,
S háromszázzal még kitoldja,
Ha a balnak lesz bolondja.

A német kérdés.

Hatvan ebet fojtott Frankfurt a vízbe s agyonlőtt,
Forradalom volt ott, vagy választás a kutyák közt?

THINBÁL.

Bratiano levele magyar választóihoz.

Tisztelt választulúk! Nem lehet megilletődés nélkül nem tekintenem a magyarországi ellenzék legújabb működését. Aggodalommal tapasztaltam hónapok előtt, hogy magyarországi pártom csupán a derék szélsőbalra szorítkozik; de a fusió által a balközép is beleolvadván a szélsőbe, pártom növekedett. Célünk ugyanaz: Ausztriának minél több zavart okozni. A zavarost önök csinálják, halászni együtt fogunk. A delegatiókat eltöröljük, és Magyarország szabad lesz a Tiszától a Dunáig, mert — remélem — Erdélyre, Biharra, s a Bánságra a békülékeny érzelmű magyar számot nem tart. Megválasztásomat tiszteletnek tekintem — oly tiszteletnek, mely a személyemben képviselt ügyet illeti, s meghatározható már azon eszme is, hogy jelöltségemet az ellenzék hozta javaslatba. Mihelyt az országgyűlésben ülök — a baloldalhoz csatlakozom, s programját szóról-szóra elfogadom, mert annál jobbat, s inkább célravezetőt magam sem készíthetnék. Reverenciáulval

alázatosulni szolgálólíjuk

BRATIANO.

A pest-belvárosi baloldaliakhoz.

Ugyan mivel érdemeltem meg, hogy ti engem — távollévőt, oly irgalmatlanul blamirozzatok! Hiába, les absents ont tort.

UJHÁZY LÁSZLÓ m. p.
ki csak nem is protestálhatok Texasból
a pücs ellen.

Kortés tanya a király-utczában.

Nem kell Deák Ferencz!

A belvárosi ellenzék értelmetlenkezlete.

ARVA MISKA (elnök.) Tisztelt értelmetlenkezlet! A pestvárosi bolondali választók határozata folytán én vagyok itt az elnök. Ha önök nem látnak abban gúnyt, hogy a jelen fontos értelmetlenkezleten egy „bolond“-nak kell elnökölnie: akkor önökben az én „Arva Miskám“ olvasót ösmerem fel, a kik rég elszoktak már a gúnytól. Én megvallom, tisztelt bolondali választók, miszerint immáris megbántam, hogy odahagytam a többséget. Uraim, én tiz éve szerkesztek bolond lapot; de tiz év alatt nem ettem annyi gombát, mint a mennyi kell ahoz, hogy valaki jó lélekkel ilyenre adja a fejét, a mire az én árva fejem vetődött ezuttal. Megfogadom, hogy soha sem fogok többé okosat mondani akarni, csak most az egyszer fogadják meg szavamat, és hagyják abba azt az ostobaságot, a melyet a pártfegyelem nevében elkövetendők vagyunk.

CSERNÁTONI. Je m'en fiche pas mal! A haza mindenek felett! A ki mer, az nyer! Mi tisztelünk mindenkit, hanem csak elyben. Measur cf measur! A jobboldal Zabolehban megbuktatja Bónist; a baloldal ezért Biharban megbuktatja Csengeryt. Fogért fogat! Engem megbuktat a jobboldal a Józsefvárosban; ezért csak egy revanche lehet: ha a baloldal Deák Ferencz ellen állit fel jelöltet.

ARVA MISKA (resignációval magában.) A ki a korpa közé keveredik, denique csak megeszik a di — demokraták.

JÓKAI. Az atyának, a fiúnak, a szent'éléknek és különösen Jehovának nevében, amen! Gondolják meg uraim! A belvárosi ellenzék nagyobbbrészt olyanokból áll, a kik külvárosi választók, ittben csak hónapos szobát vagy boltot tartogatván; ha már most behívjuk őket ide szavazni, mi lesz akkor én belőtem Jeruzsalembe, akarom mondani a Terézvárosban? — Óh Adonai! Jákob istene! Örkdjél igazhitű választóhiveid fölött!

SZITKÁR. Tisztelt uraim! Ne izéljünk! Maguk ujságírók igen könnyen beszélhetnek, maguk hazafias mérgök abscessusait kifakasztják ujságaikban, s azzal megvan; de mi, e haza többi gyermekei, mi nem pökhetyjük le csak úgy sonca az utcán járókelőket, mint lelkes ellenzéki journalistikánk teszi; azért nekünk is meg kell adni az alkalmat honfibuval megtelt poharuunk tularasztására. Azért ismétlem, ne izéljenek, hanem térjünk a kérdésre, a kérdés pedig nem az, hogy legyen-e, hanem az, hogy ki legyen az ellenjelölt?

ÁTKOR. Igaza van nemes elvtársunknak; nekünk könnyű. Becsülöm a benne működő nemes ingert annyival inkább, mert engem ugyan ezen inger kísér, gyámolít és tart fönn rögös pályámon.

CSERNÁTONI. Helyes, helyes!

EGY VALAKI. Az elnök sápad, szédül —

ARVA MISKA. Csak a gyomrom keveredik.

JÓKAI (magában.) Ucsese, nem csodálom!

FARKAS I. Uraim! Én azt hinném, hogy miután

Arva Miska már ugyis megfutotta a pályáját, s minden-

félekép kezd kimenni a divatból, annálfogva ő kevesebbet veszit, mint bárki más, ha jelöltül lépne fel.

ARVA MISKA. Tisztelt értelmetlenkezlet! Én azt a keveset sem akarom veszíteni. Tekintsenek fiatalságomra! És ha jószántukból föl nem mentenek, akkor kinyilatkozatom, inkább újra jobboldali leszek!

ÁTKOR. Hát Brüssselben élő nagy hazánkfia Ludwigh mit vétett?

JÓKAI. Uraim, ne őt! Miért akarnák ezt a becsületes embert tönkre tenni? Igaz, hogy ő nekem sokat ártott veszekedett számos és megszámlálhatlan cikkeivel; de ezt még sem érdemelte meg tőlünk. Azután gondolják meg azt is, hogy Ludwigh megválasztatása másutt megeshetik. Ide olyan ember kell, a kit másutt sem választanak meg. Ha Schwarz Gyula csak egy kicsit volna hóbortosabb, mint a milyen, akkor ajánlanám őt.

ÁTKOR I. Uraim, tudják mit? Én már több stiklit is csináltam; én erre is vállalkozom!

JÓKAI (keresztet vet magára, és egy zsidó hiszek-egyget fon a homlokára.)

ARVA MISKA (ijedtében egy viczzet mond.)

CSERNÁTONI. Bruder, tisztelet, becsület, hanem ezt még sem tehetjük.

ÁTKOR. Én nem bánom! — Hát szóljon, a ki föl mer lépni!

MINDNYÁJAN (hallgatnak.)

JÓKAI (a tiz parancsolatot homlokáról leoldja, és a nyakába köti.)

SZITKÁR. No, ilyet sem ettem még. Még egy óráig gondolkozzék minden ember, ha akkorra sem találunk alkalmas individuumot, úgy nem tudom mit csináljunk.

MINDNYÁJAN (mélyen gondolkoznak.)

IRÁNYTALAN DÁNIEL. Heüréka! Megvan! Ime: mindenekfelett kell olyan ember, a ki nincs Magyarországon; másodsor olyan, a ki oly messze van innen, hogy a választások előtt már vissza ne utasithassa ajánlatunkat; harmadszor olyan, a ki úgy sem igen élne már sokáig, hogy legalább ne mondják, hogy mi dobtuk a sirba: tehát harmadsor egy Mathusalem, legalább is 70 éves. Én tudok olyan embert, a ki mindezen kellékeknek megfelelő. Valahol a másik hemisphaerán, nem tudom bizonyosan, északi, vagy déli Amerikában-e, él egy ember, 70 éven felül van, haza úgy sem jöhet már, sőt mire üdvözlő táviratunkat megkaphatja, arra meg is bukott már itt a belvárosban. Egy emigrans nevével többünk van, sorainkban esorba nem esik, s legroszabb esetben a szégyent úgy sem soká viszi már: ez az ember pedig U j h á z y László.

MINDNYÁJAN. Éljen Ujházy László!

SZITKÁR. Nixnutz! Még különbet tudok. Olyat, a ki még öregebb és még messzebb lakik. (Halljuk!) Magyar László elhalt híres utazónk apósa, a 105 éves Alapulava Lahalamela, ki ott lakik Afrika fenekén Zanzibáron tul, és boldog királya a csórimórivaskandóri nemzetnek — azt válasszuk meg.

ÁTKOR. Ne licizáljunk! Ujházy László elég öreg és elég messze van. Igaz-e?

MIND. Ugy van. (A táviró dolgozik. Válasz a jövő számban.)

(BELÜGY.)

Nyílt levél a „Borsszem Jankó“-hoz.

T. uram!

Hozzám intézett levelére ön lapjának hasábjain ohajtok felteni, azon nemes czéliből, hogy midőn bevallom, hogy önnek csakugyan van elég előfizetője, ez saját olvasóim előtt titok maradjon.

Ön fogadást ajánl nekem; kitérek uram, mert előbb nekem kell önnek fogadásokat offerálnom.

Ön egy év óta folyvást hirdeti, hogy a „B. Miska“ előfizetőinek száma mennyire apad, s „árva“-ságát is valószínűleg onnan datálja, midőn mi 1867-ben egy szomorú deczemberi napon könyek nélkül ugyan, de elég érzékenyen elváltunk egymástól.

Hát fogadjunk előbb abba: hogy van a B. Miskának annyi előfizetője jelenleg is, mint midőn ön e lapnak főmunkatársa volt. Vagy ajánlok más fogadást is.

Ön utóbbi számai egyike egy postás jelenetet írle, melyben Merkur gyermeke minden élczlapnak hozza a pénzes levelet, csak épen „Árva Miskának“ nem.

Ah uram! ön roppant önmegtágadással concessiókat tett Tallérossy Zebulon lapjának is, csak hogy engem sujthasson.

Pedig Zebulon és Miska jegyzőkönyvei egy szobában fekszenek; hát fogadjon ön uram, hogy a postás nemcsak Zebulonnak hozott olyan sok levelet, hanem legalább annyit hozott Miskának is?...

Vagy még egyet.

Ön legutóbbi száma is hoz egy verset, melyben „Árva Miska“ (oh mily elmés elnevezés!) arról gondolkozik, hogy lapját ne szüntesse-e meg?

Hát nevezzünk ki arra egy bizottságot, hogy lehet-e egy oly félves kis lapnak megszűnéséről beszélni, mely legrosszabb esetben is csinál 14—15,000 ft. forgalmat, s képeit még csak nem is színezeti!...

Midőn tehát ön ily fájón, s ismételve támadja meg Bolond Miska létezési alapját, csodálkozhatik-e ön azon, ha végre egyszer ő is el kezdett beszélni az ön előfizetői számáról, s ezt kiscsinyneni bátorzkodott!...

Igen uram, én hiszem, hogy önnek van elég előfizetője; én ismerem az egykori önkénytes kölcsönök történetét, (?) Klics rajzóját bámulom s ön tehetsége iránt is leereszkedő elismeréssel viseltetem.

S elvégre is mit bizonyít az az előfizetői szám?...

Nekem tiz esztendőn át mindig, boldogabb napokban pedig pár ezerrel is több előfizetőm volt, mint az Üstökös-nek; pedig egy szem közt mind a ketten megvallhatjuk ám, hogy a humor világában legelső helyen Jókai áll; aztán — mint a huszár mondta, — jön semmi, aztán megint semmi s végre nagy messzire úgy következzünk mi ketten.

Ah uram! az idő, a körülmények, valaminek ujdonszerűsége, pártszenvédelem, kiadói ügyesség, Klics — s más ezerféle körülmény dönti el leggyakrabban az előfizetést.

A mi a pezsgőzés elmaradását illeti, ezt sajnálom, miután e téren elvbarátok vagyunk, s ha csak a Deák elleni jelöltállítás okozta, be kell vallanom, hogy e tekintetben ön nagyobb érdemeket tulajdonít nekem, mint a mennyit elfogadhatok.

Az írói segélyegyletre szánt poena eldöntését pedig bizzuk Gyulai Pálra. Ő valószínűleg így ítel: Hogy mire kellene először fogadni, annak eldöntése igen hosszú lenne; önök előfizetőik száma fölött egy igen meddő s kölcsönösen igazságtalan polemiait indítottak; ennek folytán ítéltetik: álljanak be mind a ketten az írói segélyegylet alapítói közé 100—100 ftal. Én ezen ítéletet anticipando elfogadom. Tetszik?...

Alkalmilag, miután időközben megszépültem, van szerencsém Klics számára legújabb fotografiámat elküldeni; ne rajzolja mindig olyan ránczolt homlokkal.

Végül pedig megragadom az alkalmat, hogy köszönetemet fejezzem ki azon nagy érdekelttségért, melylyel Borsszem Jankó az én igénytelen képviselői jelöltségem iránt viseltetik. Örömmel látom, hogy Magyarország négyszáz egynehány kerülete nem okoz neki annyi gondot, mint Bajavárosa. A siker nem is maradt el. Eleinte új megválasztásom igen kétségesnek mutatkozott, de

Borsszem Jankó folytonos ajánlásai végre oda vitték a dolgot, hogy most — mint bajai barátim írják — ellenjelölt nélkül állok. Köszönet uram. Én mindig hittem, hogy három évi együttléteünk emlékének varázsa örök időkre hatással lesz önre s nehéz percekben megszerzi számomra önnek igen becses és döntő rokonszenvét. Legnagyobb megindulással vagyok

Pest, jan. 26. 1869.

egykori prynczipálsa
Bolond Miska.

Közöltük minden félbeszakítás nélkül e hosszadalmas nyilatkozatot s bizzuk az olvasóra, hogy képezen magának ítéletet róla.

Csak egy megjegyzésünk van rá.

Tóth ur fogadást megajánlásáról beszél, — míg felhívásunkban egy megkötött fogadás beváltásáról beszélünk.

Tóth ur tehát nem akarja beváltani a fogadást.

Pest, 1869 jan. 28.

CSICSERI BORS.

Debardeurök szótára.

(A magyar akadémia megbízásából összeállítva.)

DEBARDEUR. Nadrágba öltözött csalódás, nőstény hermaphrodita, báli csira.

NADRÁG. Szabók műkifejezése a „szükségtelen“ szó helyett.

STRIMFLI. Oly templom, melybe még a legistentelenebb debardeur is csak meztláb igyekezik bejutni.

FÁTYOL. Oly üveg, melyet békás helyett ezernából olvasztanak.

ORR. A fagyaltalon kívül azon egyetlen tárgy, melyet akkor is fúni szoktak, ha hideg.

KEZTYŰ. Szükséges baj, még pedig bőrbaj.

LÁB. Azon eszköz, melylyel mi a hazai cipőipar emelésén szoktunk munkálkodni.

ÁLARCZ. Az egyetlen arcz, melynek hiányát az arczátlanság nem involválja.

TÁNCZ. Mikor valaki rugdalózik, a nélkül, hogy mérges volna.

VIZ. „Oda vagyok a szomjuságtól.“ — „No gyere hát, fizetek neked egy pohár vizet.“ A fősvények bőkezűsége.

FAGYALT. Azon jég, melyre a balekokat vinni szoktuk.

PAMPUSKA. Az egyetlen puska, mely mindig töltve van és még sem sül el, csak meg. Különbösen puska és golyó egy személyben.

BOR. A legkeresztényebb ital, mert kivüle más ital nincs megkeresztelve.

SÖR. Nem kő és mégis lehet belőle csarnokot építeni.

POULARD. Azon „nyárs-polgár,“ melylyel fájdalom legritkábban jövünk érintkezésbe.

EIN KLEINS GOLÁS. Diplomatiái formula, melylyel az első alkudozások be szoktak vezetettetni.

PEZSGÓ. Született magyarembert, ki Ollendorff nyelvtana szerint pezseg francziául.

SZERELEM. Sötét verem, melyben mi soha sem esünk bele és mégis fülig vagyunk benne folyvást.

Romanzero debardero.

III.

„Két óra már éjfél után,
Jer, hagyd el tánczaid
Pitymallatig; hisz én hozzám
Füznének lánczaid.“

„Barátom én csak a mondó
Vagyok, e láncz hibás
S rozsdás, no de... Isten neki...
Hol hát az ekvipázs? ”

„Jaj ekvipázsom nincs nekem,
Nincs egy kerékagyom,
És négy lovam eddig bizony
Megellve sem vagyok.“

„Nincs ekvipázs? Hah, áruló!
Ugy hát fiakkert ints,
De számozatlan legyen ám,
Különben majd.. abrincs!“

„Jaj édesem, künn számoztalan
Fiakkeres kocsi,
De számozatlan egy sem áll,
Jer és ne légy csacsi!“

„Nincs számozatlan? Scandalum!
Legyen hát... számozott!
(Hisz kifelé engem ugys
Csak enlábam hozott).“

„Jaj kedves, hát te nem tudod?
Ha egy lábujjat raksz
Fiakkeres szekérbe, már
Két uj forint a tax!“

„Két uj forint? Ez sok neked?
Csak nem vagyok liba,
Hogy beüljek tevéled egy
Rosz komfortábliba!“

„Nem is kívánom ezt, babám,
Ily plebs én nem vagyok,
Szedd föl sátradnak fát és
Jerünk haza — gyalog!“

* * *

És lön, mint indítványozá....
Világított a hold,
S a holdsugáros éjen át
Az ur s a hölgy szépen karonfogva, gyalog-
san per pedes apostolorum
hazafelé kutyagolt.

Ki a vivát?

Választási rugaszkodások a fővárosban.

I.

Egy terézvárosi kávémérésben.

(Nagy zsibongás. Czvórach kávécs ragyogó arczczal fogadja a vendégeket. Kívül vidám kurjongatások, melyek benn zajos viszhangra telnek. A kávé, csokoládé patakokban foly. A sütemény garmadában áll. A fali óra, mely Zrínyi kirohanását ábrázolja, a „Jegerlemarsot“ czinczolja. Egy kis fiú, egy éktelen kuglófdarabbal kezében, élteti az ő tátiját. Lelkes ifjak a Klapka-indulót füttyölik. A kávécs folyton körüljár és biztatja vendégeit, kik már alig férnek a szobába.)

CZVÓRACH A KÁVÉS. Ejahaj! Servos! Nur 'ereinspazirt! Tessen besétányi! Tessen kávé, soklád, poncs, thé! Éljen a haza, éljen a magyar izraelitó! Servos Kóbi! Mit akarsz? Nem kő fizetni! Ramtoti—ramtoti—ramtam—tá! Éljen!

KÓBI A SZOBAPIKTOR. Éljen! Hozzatok egy porczion kávé! (magában) Warum soll ich nix trinken? Hiszen nem kostál nekem pénz! — Serviteur Madamé, Madamé Nadelbixlin, servos Bruder Nadelbixl!

NADELBIXL A GALANDOS. Jó estét! Nu mit mondol hozá! Milyen időket érünk! Mit mond hozá, reb Gedaljah?

REB GEDALJEH AZ IRÁSTUDÓ. (Fehérszakálu, 80 éves öreg.) Messiach megjött! Vége van a gölesznek, rabságnak. Legyen áldott érte az ur neve!

CZVÓRACH A KÁVÉS. Mit parancsol, Gedaljah bácsi? Thé mit Rhum, két finom bóleszt! Hamar, egymásután! — Ah, ifiúr Gänsewitz, isten hozta! Mikor gyün az elnök? (Kívül hangok: éljen a praesus!)

GÄNSEWITZ AZ ELMÉS MEDICZINER. Hahá, le voilà! Élen der Praesus!

SPITZBRUST A MÉSZÁROS. Wie heiszt elender Praesus! Hogy tudja ün megsérteni az elnököt?

GÄNSEWITZ. Aber echauffiren Sie sich nicht. Az ilyen husvágó mindjárt vérszemet kap.

SPITZBRUST. Micsoda husvágó? Maga vág hust, nem én. Maga az igazi Fleishacker und Ihne Bruder, der Advocat. Maga nem is választó! Sie Flausenmacher was Sie sinten! (Zaj. Ellenmondások. Das ist ein Jókaianer! Ki vele! Da bleibt er!)

GÄNSEWITZ A MEDICZINER. De kérem szépen, nem szabad nekem éltetnem az elnök urat? Én azt mondtam: éljen der elnök!

CZVÓRACH A KÁVÉS. Nü, micsoda larment ez? Friede in Israel. Igyatok inkább. Kávé, thé, limonád, poncs! Itt jön a praesus. Élejen az elnök!

SEIFENSTEINER SALAMON A BÓTOS ÉS ELNÖK. (Jobbra-balra kezét szorongat. Majd az elnöki székre vezérelteti magát. Kiáltások: csitt! pszt! Ka Maul! Ruhig! Végre csend.) Tisztelt jölekezet! A miótátul

óta az emancipation ki van mondva, a miótától fogva existirozunk ebe az országba: most először szabad nekünk jakorolni a választási jogát. (*Viharos éljen.*) Ha a mi elődöndeink ezet megélte vóna, meghaltak vóna az örömtül. (*Igaz!*) Ha a mi elődöndeink esztet tudnának, megint eleven vónának az örömtül. (*Igaz!*) Mert a szabadság ollejan, mint a lebegő, a kitől megelevenedik mindent. (*Helyeslés.*) Olejen, mint a tavaszi eső, a ki a befagyalt földet megpuhulja, és belőle kicsalja a gabonacsornokot. (*Kiáltások: haszt e Mundstuck! Und wie er redt ungarisch! Ein Deák Ferencz sog' ich enk. Kivül harány dal hangzik.*)

LÉBELE KORTES (*zászlóval ugrik a szobába.*)

Az elnökünk ékes nyelvő
A Gorove szabadelvő!
A baloldal lárifáiri,
Nem kell nekünk milimári!

Jó eledel az a sólet,
A zsidó is választó lett!
De jobb eledel a bólesz
Zsidó okos választó lesz.

Nem kérdezzük: pap-e, röv-e?
A mi képviselőnk Goróve!
Niksz baloldali filiszter —
Liberál most a miniszter.

Ezernyolczszáz negyvenhétben
Zsidó mellett irt ő szépen,
A mikor még sok liberál
Hep- hep- nótákat kiabált.

Nem vagyunk már rongyos zsidó,
Nem kell nekünk pirostitó,
Szint vallunk mi, hiven tisztán —
Éljen a Gorove István!

(*Éljen rivalgás. Weh geschrien! Wie heiszt! Éljen a Jókai! Marsch hinaus! Bravo! Kus! Helyes! Nagy zavar. Az asztalra ugrik*)

MANDL AZESZKOP. Hohó! a Jókai lesz a követ!
A Jókai tudja künn nélkül a bibelt! Jókai akarja magát környülméletetni mi értünk! Ein Mensch wie ein Ducaten! A Jókai belépett a mi halálos egyletünkbe, a Jókai Móreczédékbe. A Jókai rendelt száz mázsa macseszt, a mit maga fogja megenni. Ő fog nekünk fejni jomtovig tejet. Éljen Jókai, a kóser Milimóricz!

Nagy igazság van a borban,
Kóser sziv van Jókaj Mórban,
Szép gondolat a fejében
S még több igazság tejjében.

A Jókai milchig ember
Van neki tej mint a tenger!
A meddig lesz neki vaja,
Trézienstadtnak nem lesz baja.

Turója fris, és a sajt ó,
Bószke rá a honi sajtó.
Nála jóízű az író —
Mert ő jeles magyar író,

A Gorove limonádé
A Jókai csokoládé
Csokoládé, limonádé,
A rosz bornál jobb a kávé.

A ki igaz keblű Honfi
Jókaj Mór mellett fog szólni
Keső túró, édes jó vaj!
Éljen hát a Mórítz Jókaj!
Ej haj
Ki le ólam chaszda!

A szónok a jelölt egészségére fenékgig ürit egy egész üveg jóféle, hamisítatlan originaltejet. A fali óra rákezdi az „Ach Herr Jegerle- indulót.“ Kiáltások: Éljen Jókai István, éljen Gorove Mór! Éljen Góré Móricz, vivát Jókicz Morove, vivát Mókistán Góricz! Bravo Mókai Góré, stb. stb. A tej, kávé, csokoládé s a fűszeres delklik feltüzelik a gyülekező választókat. Az eredmény: három mázsa delkli, két mázsa kuglóf, négy mázsa bólesz, huszonöt akó kávé, thea és csokoládé telkes elfogyasztása. A választások és az italok folynak.)

(A rugaszkodások vége — Ltpótváros — a jövő számban.)

ZSOLTÁR.

Egész földön minden
Remény-részeg népek,
Reggel, estve, délben
Gesztet diesérjétek.

DÁVID a hegedős.

Külföldi bolondgombák.

Az egyiptomi alkirály fiacskája, ki a tuileirákban ebédre volt hivatalos, elszaladt, mivel hirtelen néhány udvarhölgy lépett be gazdag öltözékben. A vice-Farao most, hallomás szerint, azon van, hogy e Józsefet pénzért mutogatja, és a jövedelemből az egyiptomi deficitet fogja fedezni.

A párisi „Moniteur“ jelenti, hogy január 1-je óta már nem hivatalos lapja többé a kormánynak, jöllehet ez t maga közli.

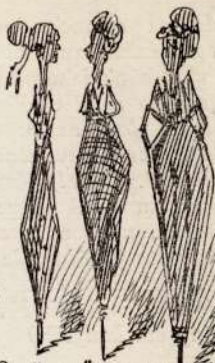
FARSANGI ISKOLA

En velocipède.
"Plova kankaröst, stivom tubipäntä."

"Korangerin bälke, av europäiska."

"Omty, omty de stupor vax,
divat, divat de bolon vax!"

Paviva välsak - kinn a labukat.

(Telmakid.)

L'hiver.

Stahorski

Ki akso räbriuh.

Av "Europäiska"

Stabal esubanam?

A hova vinnék.

Hensiede Rochepont.

Hány óra, galambom?

Gyász.

Költészet

proza

Dos-à-dos.

Charmant!

Kotlik Irzabella

Itt a fejére tenni - ott hon a kezébe som szesi

Gabnaiasarnok.

A rigadó folyosója.